

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/219/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111229902
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5111229902.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou v právnej veci navrhovateľa: Q. K., podnikajúci pod obchodným menom Q., zapísaný v D. registri Obvodného úradu Čadca pod č. 502-1594, zastúpený Q., opatrovníkom v zmysle uznesenia Okresného súdu Čadca zo dňa 27.02.2001 č.k. Nc/30/2001, zastúpený splnomocneným zástupcom Mgr. Richardom Karkóom so sídlom D. Dlabača č. 35, 010 01 Žilina, proti odporcovi: A., nar. XX.XX.XXXX., bytom K., štátna občianka SR, v konaní zastúpená splnomocneným zástupcom JUDr. Antonom Kupšom, advokátom so sídlom Moyzesova ul. 34, 022 01 Čadca, o neúčinnosť právneho úkonu, takto

rozhodol:

Návrh na prerušenie konania sa zamietá.

Súd určuje, že darovacia zmluva uzatvorená medzi B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom K. ako darcom a odporkyňou ako obdarovanou, uzatvorenou dňa 18.6.2010, ktorej vklad bol Správou katastra Kysucké Nové Mesto povolený pod č. V 1057/10 z 5.11.2010, je voči navrhovateľovi právne neúčinná.

Odporkyňa je povinná nahradiť navrhovateľovi trovy konania na účet právneho zástupcu navrhovateľa vo výške 722,34 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným tunajšiemu súdu dňa 19.09.2011 domáhal, aby súd určil, že darovacia zmluva uzatvorená medzi B. K. ako darcom a odporkyňou ako obdarovanou, ktorej vklad bol Správou katastra Kysucké Nové Mesto povolený pod č. V1057/10 z 05.11.2010-568/10, je voči navrhovateľovi právne neúčinná. Svoj návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ mal voči dlžníkovi - B. K., nar. XX.XX.XXXX, podnikajúcemu pod obchodným menom B. K. - K+Č - stavebniny s miestom podnikania K. R. XXX, XXX XX K. R., IČO: 235 430 044, pohľadávku v celkovej výške istiny 77.957,83 € s prísl. titulom nesplatennej kúpnej ceny na základe, medzi navrhovateľom ako predávajúcim a dlžníkom ako kupujúcim, uzavretej kúpnej zmluvy a na jej základe navrhovateľom vystavených daňových dokladov a síce:

- faktúry č. 2008/1621 vystavenej dňa 31.10.2008, znejúcej na sumu 26.106,69 € (na faktúre uvedená suma 786.490,- Sk) s 19 % DPH, so splatnosťou dňa 26.11.2008;
- faktúry č. 20081623 vystavenej dňa 03.11.2008, znejúcej na sumu 26.106,69 € (na faktúre uvedená suma 786.490,- Sk) s 19 % DPH, so splatnosťou dňa 15.12.2008;
- faktúry č. 2008/1832 vystavenej dňa 05.12.2008, znejúcej na sumu 25.744,46 € (na faktúre uvedená suma 775.577,50 Sk) s 19 % DPH, so splatnosťou dňa 29.12.2008.

Vzhľadom k tomu, že predmetné faktúry neboli aj napriek ich splatnosti zo strany dlžníka uhradené, podal navrhovateľ dňa 18.08.2010 na Okresný súd Žilina žalobu, ktorou si voči dlžníkovi uplatnil nárok na zaplatenie istiny vo výške 77.957,83 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 14,25 % ročne zo sumy 26.106,69 € od 27.11.2008 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 14,25 % ročne zo sumy

26.106,69 € od 16.12.2008 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 14,25 % ročne zo sumy 25.744,46 € od 30.12.2008 do zaplataenia, na základe ktorej žaloby bolo na Okresnom súde Žilina začaté konanie č. 11Cb/255/2010.

Dlžník bol výlučným vlastníkom spoluvlastníckeho podielu vo výške 2/3 k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k.ú. K. R., a to stavby súp.č. XXX - rodinný dom, postavený na pozemku parc. č. XXX/X C KN a pozemkov parc. č. XXX/X C KN - záhrady o výmere 306 m², parc. č. XXX/X C KN - zastavané plochy a nádvoría o výmere 522 m², parc. č. XXX/X C KN - zastavané plochy a nádvoría o výmere 103 m², parc.č. XXX/XX C KN - zastavané plochy a nádvoría o výmere 109 m², ktoré nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXX pre k.ú. K. R. na Správe katastra Kysucké Nové Mesto.

Darovacou zmluvou, ktorej vklad bol Správou katastra K. N. V. povolený pod č. V 1057/10 z 05.11.2010-568/10, uzatvorenou medzi dlžníkom ako darcom a odporkyňou ako obdarovanou, však dlžník vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam previedol na odporkyňu. Navrhovateľ zastáva názor, že ho dlžník vyššie uvedeným právnym úkonom, ktorým bez akejkoľvek protihodnoty zmenšil svoj majetok z hľadiska možnosti uspokojenia jeho vyššie špecifikovanej pohľadávky, ukrátil. Dlžník totiž iným majetkom, ktorý by za predpokladu realizácie núteného výkonu súdneho rozhodnutia postačoval na uspokojenie jeho predmetnej pohľadávky, nedisponuje. Ak by dlžník vlastnícke právo k vyššie špecifikovaným nehnuteľnostiam nepreviedol, bolo by podľa názoru navrhovateľa v rámci vedeného exekučného konania uspokojovanie jeho pohľadávky vzhľadom na hodnotu predmetných nehnuteľností možné v celom rozsahu. Vzhľadom na uvedené sa navrhovateľ domáha určenia neúčinnosti právneho úkonu - označenej darovacej zmluvy. Odporkyňa je matkou dlžníka, jedná sa preto o právny úkon medzi dlžníkom a osobou jemu blízkou, preto sa s poukazom na ustanovenie § 42a ods. 2 OZ úmysel prezumuje.

Navrhovateľ k návrhu na začatie konania pripojil v návrhu na začatie konania označené listinné dôkazy, a to faktúru č. 2008/1621 (č.l. 9 spisu), faktúru č. 2008/1623 (č.l. 10 spisu) a faktúru č. 2008/1832 (č.l. 11 spisu). Ďalej pripojil žalobu zo dňa 18.08.2010, ktorou sa domáhal voči odporcovi B. K. zaplataenia sumy 77.657,83 € s prísl.

Z výpisu z LV č. XXX zo dňa 25.03.2010 (č.l. 15 spisu) pre k.ú. K. R. súd zistil, že v časti B LV je ako spoluvlastník nehnuteľností, a to pozemkov parc. č. XXX/X o výmere 306 m² záhrady, parc. č. XXX/X o výmere 522 m² zastavané plochy a nádvoría, parc. č. XXX/X o výmere 103 m² zastavané plochy a nádvoría a parc. č. XXX/XX o výmere 109 m² zastavané plochy a nádvoría a rodinného domu č. súp. XX postaveného na parcele č. XXX/X v podiele 2/3 vedený pod por. č. 2. B. K., nar. XX.XX.XXXX, titulom darovacej zmluvy č. V 389/2005-85/05, a pod por. č. 1 sú v podiele 1/3 vedení ako spoluvlastníci hore uvedených nehnuteľností K. C., nar. XX.XX.XXXX a A., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. R. súp. č. XXX, SR.

Ďalej navrhovateľ k návrhu na začatie konania pripojil výpis z LV č. XXX pre k.ú. K. R., vyhotovený dňa 13.09.2011, z ktorého súd zistil, že v porovnaní s výpisom z LV č. XXX zo dňa XX.XX.XXXX je v časti B LV pod por. č. 2 uvedená ako spoluvlastník hore uvedených nehnuteľností s podiele 2/3 namiesto B. K. A. K., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, a to titulom darovacej zmluvy č. V 1057/10 z 05.11.2010-588/10.

Z uznesenia Okresného súdu v Čadci sp. zn. Nc 30/01-9 (č.l. 5 spisu) zo dňa 27.02.2001 súd zistil, že Q. K., nar. XX.XX.XXXX bola ustanovená opatrovníčka Q. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., ul. J. K. XXXX/XX, ktorá je oprávnená vykonávať v mene Q. K. všetky právne úkony.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k návrhu na začatie konania uviedla prostredníctvom svojho právneho zástupcu, že s návrhom navrhovateľa nesúhlasí, pretože nemá žiadnu vedomosť o tom, ako jej syn podniká, nezaujíma sa o jeho podnikateľskú činnosť a jej samotný obsah. Syn jej naspäť daroval nehnuteľnosti, ktoré sú napádané žalobou, a to z dôvodu podľa § 630 OZ, pretože došlo z jeho strany k porušeniu dobrých mravov a po upozornení, aby predišli súdnemu sporu, si odporkyňa vyžiadala, aby jej darované nehnuteľnosti vrátil a vrátil jej ich vo forme darovacej zmluvy.

Z pripojeného spisu Katastrálneho úradu v Žiline, Správy katastra Kysucké Nové Mesto V 1057/2010 súd zistil, že darovacou zmluvou, uzatvorenou dňa 18.06.2010, ktorej vklad bol povolený pod sp. zn. V 1057/2010, daroval B. K. obdarovanej A. K. - svojej matke nehnuteľnosti, a to pozemky parc. č. XXX/X záhrada o výmere 306 m², parc. č. XXX/X zastavané plochy o výmere 522, parc. č. XXX/X zastavané plochy o výmere 103 m² a parc. č. XXX/XX zastavané plochy o výmere 109 m², v podiele 2/3, tiež

spoluvlastnícky podiel 2/3 na rodinnom dome č. súp. XXX na pozemku C KN č. XXX/X. Podľa čl. III. zmluvy hodnota darovaných nehnuteľností je 24.663,- €.

Z pripojeného spisu Katastrálneho úradu v Žiline, Správy katastra Kysucké Nové Mesto sp. zn. V 389/2005 súd zistil, že predmetom darovacej zmluvy uzatvorenej dňa 23.03.2005 a dodatku k darovacej zmluve, uzatvoreného dňa 30.05.2005 medzi A. K. a Titusom K. ako darcami a B. K. ako obdarovaným bol podiel 2/3 v nehnuteľnostiach - rodinnom dome č. súp. XXX na parc. KN č. XXX/X, vedľajších drobných stavbách, oplotení a pozemkoch s trvalými porastmi parc. KN č. XXX/X - záhrada o výmere 306 m², KN C č. XXX/X zastavané plochy o výmere 522 m², parc. č. XXX/X - zastavané plochy o výmere 103 m², KN C č. XXX/XX - zastavané plochy o výmere 109 m², ktoré nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXX k.ú. K. R..

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom právnej zástupkyne navrhovateľa, výsluchom odporcu, výsluchom svedka B. K., oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými účastníkmi v konaní a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ na pojednávaní zotrval prostredníctvom svojho právneho zástupcu na návrhu na začatie konania, uviedol, že dlžník B. K. si zatiaľ plnil svoju povinnosť voči navrhovateľovi len čiastočne, doposiaľ je neuspokojená pohľadávky vo výške 30.400,- €, z ktorého dôvodu podal navrhovateľ návrh na vykonanie exekúcie.

Odporkyňa na pojednávaní uviedla, že syn odporkyne B. K. nadobudol dom darom od odporkyne a jej manžela. Mali so synom nejaké nedorozumenia a pýtala si dom späť. Povadili sa, nechcel jej dávať ani deti. Neprispieval jej na domácnosť, na elektrinu a vymykal ju. Problémy s jej synom nastali od roku 2007. Jej syn bol ženatý, v roku 2008 sa rozviedol. Vnuci odporkyne - synovia B. K., majú XX a X rokov, žijú v K. N. V. u svojej matky. Celá rodina syna odporkyne bývala v jednom rodinnom dome na adrese odporkyne, každá rodina mala svoj vchod. Syn s rodinou tam býval dovtedy, kým sa nerozviedol. Odporkyni nebol známy dôvod rozvodu manželstva jej syna. V tom istom dome býva aj manžel odporkyne, a to v samostatnej izbe, oddelene od odporkyne. Manželka syna odporkyne opustila spoločnú domácnosť so B. K. dňa 26.08.2007 a potom v máji nasledujúceho roka 2008 sa spolu rozviedli. Následne začal byť B. K. na odporkyňu drzý, nervózny, až to vyvrcholilo na Veľkú noc, kedy jej nechcel dať deti. Veľmi sa preto povadili, a z toho dôvodu odporkyňa povedala svojmu synovi, aby jej dom vrátil. Vrátenie daru realizovali darovacou zmluvou. S manželom sa odporkyňa dohodla, že darovaný podiel bude prepísaný len na ňu, teda nie aj na jej manžela, pretože on je už starý a chorý. Syn ju vymykal tým spôsobom, že zamykal hlavný vchod a nechal kľúč v zámku, odporkyňa sa preto nemohla dostať do domu. V tom čase, keď dochádzalo k týmto problémom, bol syn odporkyne zamestnaný, pracoval v Stavebninách v Povine ako zamestnanec. Odporkyňa pracovala vo firme Bosch v Kysuckom Novom Meste, odchádzala z domu ráno o 5.00 hod. alebo o 4.00 hod. a vracala sa o 15.00 hod.. Keď prišla unavená domov a našla dvere doma zamknuté, rozčuľovalo ju to. Jej syn prichádzal domov niekedy o 17.00 hod. alebo o 18.00 hod., a nie je odporkyňu známe, kedy ráno odchádzal z domu.

Ďalším dôvodom spätného darovania bolo, že syn odporkyne jej nechcel dávať svoje deti, prišli ku synovi raz za 14 dní, a to v piatok, odišli v nedeľu, nechodievali však pravidelne, stretnutia vynechávali, niekedy prišli raz za mesiac. Odporkyni nie je známe, z akého dôvodu, či sa medzi sebou hádali. Keď boli deti u syna odporkyne, behali po dvore, syn odporkyne s nimi chodil aj na výlety, on sa im dosť venuje. Odporkyňa sa s nimi tiež chcela pohrať. Syn odporkyne však povedal, že on má deti raz za čas a on je prvoradý a až potom je odporkyňa.

Právny zástupca odporkyne uviedol, že tie vzťahy v dome nie sú dobré, odporkyňa ich zle prežíva, najmä čo sa týka jej vzťahu k manželovi, a aj v iných vzťahoch. Keďže sa syn odporkyne ku nej slušne nechoval, tak ona mala právo pýtať si dom naspäť. Po vrátení daru začal odporkyňu jej syn rešpektovať, začal prispievať, a aj keď spolu nekomunikujú, rešpektujú sa. V súčasnosti sa odporkyňa s deťmi stretáva normálne, keď prídu raz dva týždne. Predtým, keď syn odporkyne nedovolil odporkyňu stretávať sa s deťmi, to prebiehalo tak, že potom, ako deti doviezol, išli na výlet, preto odporkyňa s nimi nemohla tráviť čas, večer sa vyspali a potom ráno zase s nimi niekam išiel. Jednoducho sa im snažil venovať. Na otázku súdu, keď deti behali po dvore, či sa s odporkyňou nerozprávali, resp. odporkyňa sa s nimi nemohla rozprávať, odporkyňa uviedla: „Veď čo takí chlapci, oni majú už svoje záujmy, oni sa so mnou

ani tak nemali záujem rozprávať, prišli kamaráti a s nimi išli behať. Za to, že boli málo u nás, tak si chceli aj oni svoje záujmy riešiť. Ja som chcela viac, lebo keď bývali predtým u nás, tak mi to strašne chýbalo.“ Odporkyňa ďalej uviedla, že sa o nesplnených záväzkoch svojho syna so synom nerozprávala a v Stavebninách, kde jej syn pracoval, nikdy nebola.

Svedok B. K., syn odporkyne uviedol, že s manželkou P. K. sú rozvedení od roku 2008. Dôvodom, pre ktorý vrátil domovú nehnuteľnosť svojej matke, boli nejaké rodinné konflikty. Začalo sa to na Veľkú noc, nejako sa v niektorých veciach nezhodli, neplatil elektrinu, plyn, potom jej párkrát ponadával, nechal kľúč v zámke a tak nejako. Návrh na rozvod podávala jeho manželka, nerozumeli si preto, lebo ona začala piť. Deti boli zverené do osobnej starostlivosti manželke svedka. Alkoholizmus jeho bývalej manželky v konaní o rozvode manželstva nebol spomenutý, týmto svedok v konaní neargumentoval. Nechcel, aby sa to tam prejednávalo. Svedok sa s deťmi stretával od odchodu jeho manželky zo spoločnej domácnosti až do rozvodu, teda od roku 2007 do mája roku 2008, brával deti k sebe na víkendy vždy, keď mu ich bývalá manželka dala, ona mu s tým však robila problémy. Potom, ako deti doviezol ku sebe, mali nejaký program, keď pršalo, nechodili nikde, keď bolo pekne, chodievali len jazdiť. Sem-tam išla s nimi aj jeho matka, väčšinou, keď išli na rodinnú návštevu. Keď deti behali po dvore alebo po dome, chodievali aj ku matke svedka. Po rodinnom dome sa deti pohybovali normálne, až kým neprišli finančné problémy, potom im svedok zakazoval ísť ku starkej preto, lebo mali nezhody. Potom, keď mali nezhody, už nechodievali spolu na rodinné návštevy, alebo na výlet. Svedok uviedol, že on je rozvedený od roku 2008 a ich konflikty s matkou vznikli v roku 2010, a potom už nechodili spolu nikde. On chodil s deťmi sám, nebrali však so sebou jeho matku. Od roku 2008 do roku 2010 teda chodieval na rodinné návštevy s matkou a následne od roku 2010, keď boli konflikty, chodil s deťmi na návštevy sám.

Na pojednávaní poukázal právny zástupca odporkyne, že v exekučnom konaní č.k. 33Er/306/2012 bolo z ich strany podané odvolanie proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, ktorý rozhodoval o ich námietkach o započítaní pohľadávky odporcu voči veriteľovi v exekučnom konaní, jednalo sa o zápočet vo výške 43.000,- €. Navrhol, aby konanie bolo prerušené do skončenia odvolacieho konania o námietkach, ktorými v exekučnom konaní vzniesli námietku započítania pohľadávky vo výške 43.000,- €.

Súd následne uznesením vyššieho súdneho úradníka konanie prerušil do právoplatného skončenia konania o podanom odvolaní povinného B. K. - K+Č B., IČO: 35 430 044, proti uzneseniu Okresného súdu Žilina, č.k. 33Er/306/2012, pričom súd vychádzal pri rozhodovaní o návrhu odporcu na prerušenie konania z rozhodnutia NS ČR č.k. 30 Cdo/3302/2006 zo dňa 11.12.2007, ktorým bolo judikované, že hmotno-právna úprava inštitútu odporovateľnosti podľa § 42a OZ umožňuje odporcovi založiť svoju obranu proti odporovacej žalobe na tvrdeniach a dôkazoch, že vymáhateľná pohľadávka žalujúceho veriteľa voči dlžníkovi zanikla. Pokiaľ by totiž bola takáto obrana odporcu proti uplatnenému odporu úspešná, súd by musel odporováciu žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie zamietnuť.

Proti hore uvedenému uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podal navrhovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol sudca uznesením tak, že uznesenie, ktorým súd konanie prerušil, zmenil tak, že návrh odporcu na prerušenie konania zamietol. Súd sa oboznámil so spisom sp. zn. 33Er/306/2012, a bolo zistené, že potom, ako o námietkach povinného B. K. proti exekúcii rozhodol uznesením vyšší súdny úradník tak, že tieto zamietol, sudca opätovne rozhodoval o námietkach povinného na odvolanie povinného, a uznesením zo dňa 17.09.2013 námietky povinného proti exekúcii opäť zamietol. Vzhľadom na to, že o námietkach povinného proti exekúcii v konaní sp. zn. 33Er/306/2012 bolo právoplatne rozhodnuté, teda konanie, do právoplatnosti ktorého bolo konanie č.k. 4C/219/2001 prerušené, už neprebiehalo, neexistoval dôvod, pre ktorý by malo byť konanie 4C/219/2011 prerušené.

Dňa 20.03.2015 bolo vo veci vykonané pojednávanie, a to v neprítomnosti navrhovateľa, opatrovníka navrhovateľa a odporkyne, ktorí boli na pojednávaní riadne zastúpení svojimi právnymi zástupcami.

Právny zástupca odporcu na pojednávaní opäť navrhol, aby bolo konanie prerušené do skončenia konania o zastavení exekúcie, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal povinný s poukazom na stanovisko NS SR N Cdo/35/2003, z ktorého je zrejmé, že došlo k zániku pohľadávky navrhovateľa voči povinnému B. K.. Návrh na zastavenie konania bol podaný podľa § 57 ods. 1 písm. g) zák. č. 233/95 Z.z..

Právny zástupca navrhovateľa poukázal, že o námietkach v rámci exekučného konania už bolo rozhodnuté, námietky exekučný súd zamietol ako nedôvodné, preto považuje konanie odporcu za

čisto účelové. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že v čase uzatvorenia darovacej zmluvy mal navrhovateľ voči dlžníkovi B. K. vymáhateľnú pohľadávku a dlžník previedol nehnuteľnosti na svoju matku, teda na blízku osobu.

Právny zástupca odporcu uviedol, že stanovisko NS SR N Cdo 35/2003 sa mu podarilo zadovážiť až po rozhodnutí okresného súdu o námietkach proti exekúcii, s ktorým rozhodnutím okresného súdu povinný nesúhlasil, pričom toto stanovisko najvyššieho súdu je jednoznačne odlišné od stanoviska okresného súdu.

Súd z návrhu povinného B. K., podaného na OS Žilina ku sp. zn. 33Er/306/2012 dňa 12.03.2015, na zastavenie exekúcie zistil, že povinný na odôvodnenie návrhu na zastavenie výkonu exekúcie pre uspokojenie pohľadávky oprávneného vo výške 30.400,- € s prísl. uviedol, že tento návrh podáva podľa § 57 ods. 1 písm. g) zák. č. 233/95 Z.z., s tým, že povinný svojím listom zo dňa 16.03.2012 si jednostranne započítal svoju pohľadávku voči oprávnenému vo výške 43.178,40 € na základe vystavených faktúr č. 0001/2011, č. 0002/2011, č. 0003/2011, č. 0004/2011 a č. 0005/2011, ktorý jednostranný zápočet bol oprávnenému doručený dňa 29.03.2012. Povinný má za to, že vzájomne jednostranným zápočtom medzi povinným a oprávneným zanikli vzájomné pohľadávky okamihom, keď sa ich spôsobilé pohľadávky na započítanie stretli. Povinný poukazuje najmä na stanovisko NS SR N Cdo 35 /2003, z ktorého je jednoznačne zrejmé, že došlo k zániku práva tvoriaceho predmet exekúcie, a to vtedy, keď došlo k jednostrannému úkonu zo strany povinného tým, že doručil oprávnenému oznámenie o započítaní pohľadávky a toto oznámenie bolo oprávnenému doručené dňa 29.03.2012.

Z pripojeného spisu 11Cb/252/2010 súd zistil, že konanie bolo skončené uznesením zo dňa 21.10.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 07.11.2011 a vykonateľnosť dňa 08.12.2011, ktorým súd v právnej veci navrhovateľa: Q. K. - SOF, IČO: 10 845 178, proti odporcovi: B. K. - K+Č Stavebniny, IČO: 35 430 044, o zaplatenie 77.957,84 € s prísl. rozhodol tak, že schválil medzi účastníkmi uzavretý zmiar, podľa ktorého sa odporca zaviazal zaplatiť navrhovateľovi sumu 50.000,- do 30 dní od právoplatnosti uznesenie o schválení zmiaru.

Z pripojeného spisu OS Žilina 33/Er/306/2012 súd zistil:

Z návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 10.01.2012, podaného na Exekútorický úrad Mgr. Petra Krušinu, súdneho exekútora, Lazaretská 2514/4, Bratislava, oprávneným Q. K. proti povinnému B. K. súd zistil, že titulom pre podanie návrhu bolo uznesenie OS Žilina zo dňa 21.10.2011, č.k. 11Cb/252/2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 07.11.2011 a vykonateľnosť dňa 08.12.2011, o schválení zmiaru medzi oprávneným a povinným, v zmysle ktorého sa povinný zaviazal zaplatiť oprávnenému sumu 50.000,- €. Návrh na vykonanie exekúcie bol podaný za účelom vymoženia sumy 30.400,- € s prísl..

Z odvolania povinného B. K. proti rozhodnutiu OS Žilina sp. zn. 33Er/306/2012 zo dňa 17.04.2012 súd zistil, že napadnutým uznesením boli námietky povinného proti exekúcii súdom zamietnuté, s ktorým uznesením povinný nesúhlasí, pretože stanovisko vyššieho súdneho úradníka považuje za predčasné, nakoľko sa vyšší súdny úradník dotazoval na pôvod započítavacích faktúr len u oprávneného a objektívne nezistil dôvod započítania u povinného a uspokojil sa len s vyjadrením oprávneného. Z predložených započítavacích faktúr je podľa názoru povinného zrejmé, že povinný si faktúrami vyfakturoval svoju činnosť za obchodné zastúpenie, teda nejedná sa o fiktívnu pohľadávku alebo neuznanú pohľadávku, na čo sa odvoláva vyšší súdny úradník s poukazom aj na stanovisko NS SR č. k. 2Obdo/25/01, nemožno toto aplikovať vzhľadom na existujúci obchodno-právny vzťah medzi účastníkmi konania a odvolateľ je toho názoru, že ak medzi účastníkmi existuje platný právny vzťah, vzájomné započítanie pohľadávky je platné a postačuje, aby vzájomné započítanie bolo vykonané pri strete vzájomne započítateľných pohľadávok.

Povinný B. K. - K+Č, B. dňa 20.3.2012 podal námietky proti upovedomeniu u začatí exekúcie - č.k.: 11Cb/252/2010, na odôvodnenie ktorých uviedol, že pohľadávku oprávneného si započítal na základe faktúr, ktoré oprávnenému vystavil a jedná sa o faktúry:

- faktúra č. 0001/2011 zo dňa 07.01.2011 na sumu 1.704,- €, splatná 31.01.2011;
- faktúra č. 0002/2011 zo dňa 17.01.2011 na sumu 426,- €, splatná 31.01.2011;
- faktúra č. 0003/2011 zo dňa 19.01.2011 na sumu 3.348,- €, splatná 02.02.2011;

- faktúra č. 0004/2011 zo dňa 19.01.2011 na sumu 19.784,40 €, splatná 02.02.2011;
- faktúra č. 0005/2011 zo dňa 19.01.2011 na sumu 17.916,- €, splatná 02.02.2011,
celkom 43.178,40 €. Tieto faktúry vznikli z obchodného styku medzi povinným a oprávneným a oprávnený dlží povinnému z tohto titulu finančné prostriedky, ktoré mu do dnešného dňa neuhradil a z tohto dôvodu považuje exekúciu zo strany oprávneného za nedôvodnú.

Z uznesenia č.k. 33Er/306/2012-66 zo dňa 17.09.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.09.2013, súd zistil, že sudca rozhodol o námietkach povinného proti exekúcii tak, že tieto zamietol. Sudca s poukazom na zákonné ustanovenia § 358, § 1 ods. 2 ObZ a § 580 OZ odôvodnil zamietnutie námietok proti exekúcii spornosťou pohľadávok povinného, ktorú namietal oprávnený bezodkladne pri doručení samotných faktúr, teda ešte pred započítacím právom povinného. Súd teda potom, ako vyhodnotil otázku, či medzi oprávneným a povinným došlo k účinnému započítaniu pohľadávky povinného, a tým aj k zániku práva tvoriaceho predmet exekúcie, a teda či neprichádza do úvahy zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g) EP, dospel k záveru, že povinný nepreukázal, že jeho pohľadávka bola spôsobilá na započítanie, keďže ju povinný namietal už pri vystavení faktúr, čo do dôvodu, aj výšky a povinnému táto skutočnosť pri započítacom prejave bola už známa. Samotné faktúry nepreukazujú právny vzťah medzi oprávneným a povinným. Keďže oprávnený už pri doručení faktúr namietal ich oprávnenosť, povinný sa môže domáhať ochrany svojho práva v samostatnom konaní, a nie započítacím prejavom v exekučnom konaní, ktoré je len vykonávacie konanie a nevykonáva rozsiahle dokazovanie ohľadne oprávnenosti uplatneného nároku. V exekučnom konaní by súd mohol prihliadať na započítací prejav v prípade, že by boli splnené všetky podmienky kompenzačného prejavu a žiaden z účastníkov by vzájomné pohľadávky, ktoré doposiaľ neboli judikované súdom, neučinil spornými.

Súd potom, ako po podaní na pojednávaní konanom dňa 20.3.2015 návrhu na prerušenie konania právnym zástupcom odporcu s poukazom na stanovisko NS SR N Cdo 35/2003, sa v hore uvedenom rozsahu oboznámil so spisom OS Žilina č.k. 33Er/306/2012, oboznámil sa i s rozsudkom NS SR sp. zn. N Cdo/35/2003. V rozsudku NS SR vyslovil, že záver okresného súdu, že v exekučnom konaní nemožno skúmať dôvodnosť námietky na započítanie vzájomnej pohľadávky a že je vecou povinného, aby si svoj nárok uplatnil samostatným návrhom na začatie konania, prípadne procesnými prostriedkami v pôvodnom konaní, je v rozpore s ustanovením § 57 ods. 1 písm. g) EP, z hľadiska ktorého ustanovenia nie je totiž rozhodujúce, či skutočnosti, o ktoré povinný opiera tvrdený nárok, nastali pred alebo po vydaní rozhodnutia, ktoré je podkladom na exekúciu. Najvyšší súd v rozsudku ďalej poukázal na skutkové okolnosti prejednávaneho prípadu, a síce, že vzhľadom na učinenie písomného prejavu povinným, ktorým sledoval započítanie voči oprávnenému, bolo potrebné v rámci exekučného konania vyriešiť otázku, či medzi oprávneným a povinným došlo k účinnému započítaniu pohľadávky povinného, a tým aj k zániku práva tvoriaceho predmet exekúcie, pričom okresný súd v otázke započítania pohľadávky v exekučnom konaní vychádzal z nesprávneho právneho názoru, tieto okolnosti majúce vplyv na zánik dlhu povinného voči oprávnenému nezisťoval.

Podľa ust. § 42a ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa ods. 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný, alebo ak už bol uspokojený.

Podľa ust. § 42a ods. 2 OZ odporovať možno právnemu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnemu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117), alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

Podľa ust. § 42b ods. 1 OZ právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou.

Podľa ust. § 42b ods. 2 OZ právo odporovať právnemu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

Podľa ust. § 42b ods. 3 OZ právo odporovať právnemu úkonu možno uplatniť nielen proti osobám, ktoré s dlžníkom dojednali odporovateľný právny úkon, ale aj proti ich dedičom alebo právnym nástupcom;

proti tretím osobám len vtedy, ak im boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právneho úkonu proti ich predchodcovi.

Podľa ust. § 42b ods. 4 OZ právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je v celom rozsahu dôvodný, preto mu vyhovel a určil, že darovacia zmluva uzatvorená medzi B. K., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom K. R. XXX ako darcom a odporkyňou ako obdarovanou, uzatvorenou dňa 18.6.2010, ktorej vklad bol Správou katastra Kysucké Nové Mesto povolený pod č. V 1057/10 z 5.11.2010, je voči navrhovateľovi právne neúčinná.

Súd v konaní postupoval v zmysle § 132 O.s.p., podľa ktorého dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci. Rozhodnutie bolo vydané v súlade s ust. § 153 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich, alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Účelom odporovateľnosti ako inštitútu občianskeho práva je zabrániť nepoctivým úkonom dlžníka, ktorými znižuje svoj majetok (veci, práva a pohľadávky) na úkor veriteľov. Podstatou odporovateľnosti je neúčinnosť právneho úkonu voči určitej osobe (tzv. relatívna neúčinnosť), ktorá znamená, že veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z predmetu odporovaného právneho úkonu tak, akoby k tomuto úkonu vôbec nedošlo. Odporovať možno len úkonom dlžníka, len dlžník môže ukrátiť nároky veriteľa. Ukrátenie uspokojenia veriteľovej pohľadávky predpokladá také skrútenie (zmenšenie) majetku, ktoré bráni uspokojeniu pohľadávky v celom rozsahu alebo aspoň sčasti. Z toho vyplýva, že ten, kto odporuje, musí dokazovať kvalifikované zmenšenie majetku dlžníka. Nestačí, že sa majetok dlžníka zmenšil, musí sa preukázať, že sa zmenšil do takej miery, že to ohrozilo aspoň čiastočné uspokojenie veriteľovho nároku.

Aktívna legitímácia v konaní o neúčinnosti právneho úkonu prislúcha ktorémukoľvek veriteľovi, ktorý bol ukrátený napadnutým právnym úkonom, za predpokladu, že má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku. Pasívnu legitímáciu v konaní, predmetom ktorého je odporovateľný právny úkon, má ten, kto mal z odporovateľného právneho úkonu prospech, alebo v čí prospech bol právny úkon urobený.

Súd sa predovšetkým zaoberal otázkou vecnej pasívnej legitímácie odporkyne v konaní o určenie neúčinnosti darovacej zmluvy. Podľa ustanovenia § 42b ods. 2 OZ právo odporovať právneho úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech. V prípade vecnej pasívnej legitímácie odporkyne pri posudzovaní neúčinnosti darovacej zmluvy voči navrhovateľovi je nepochybné, že prospech z prevodu nehnuteľností darovaním mala obdarovaná, teda odporkyňa, keďže nadobudla vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam v spoluvlastníckom podiele 2/3.

V konaní bolo preukázané splnenie podmienky na úspešné uplatnenie odporovateľnosti právneho úkonu podľa ustanovenia § 42a a § 42b OZ, a to existencia vymáhateľnej pohľadávky navrhovateľa, úkon odporcu na ukrátenie uspokojenia pohľadávky veriteľa. K uzatvoreniu darovacej zmluvy došlo v období posledných troch rokov pred podaním návrhu na začatie konania (žaloba bola teda podaná včas), a to v čase, keď mal syn odporkyne voči navrhovateľovi nesplatený dlh.

Súd o návrhu navrhovateľa na prerušenie konania do rozhodnutia súdu o námietkach povinného voči exekúcii v konaní č.k. 33Er/306/2012 rozhodol tak, že tento ako nedôvodný zamietol podľa ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p..

Súd dospel k záveru, že rozsudok Najvyššieho súdu SR N Cdo 35/2003, na ktorý odporca prioritne poukazoval v námietkach voči exekúcii, nie je možné na daný prejednáváný prípad aplikovať z dôvodu, že v konaní 33Er/306/2012 sa súd námietkami povinného voči exekúcii a započítacím prejavom povinného dôsledne zaoberal. Svoje rozhodnutie v tomto smere riadne odôvodnil. Pokiaľ na pojednávaní konanom dňa 20.3.2015 právny zástupca odporca súdu predložil námietky povinného zo dňa 12.3.2015

voči exekúcii, súd dospel k záveru, že tieto boli odôvodnené tým istým spôsobom, s poukazom na tie isté skutkové okolnosti, tie isté faktúry, titulom ktorých malo dôjsť k započítaniu medzi oprávneným a povinným ich vzájomných pohľadávok. Súd teda dospel k záveru, že o týchto námietkach proti exekúcii bolo súdom už rozhodnuté a povinný podal v konaní č.k. 33Er/306/2012 tie isté námietky. Preto súd nevidel dôvod na prerušenie konania, pokiaľ odporca návrh na prerušenie konania odôvodnil s poukazom na podané námietky proti exekúcii, o ktorých už raz bolo právoplatne súdom rozhodnuté.

Odporkyňa, na ktorej bolo dôkazné bremeno preukázať súdu, že ani pri náležitej starostlivosti nemohla poznať úmysel darcu - svojho syna, ukrátiť veriteľa, toto bremeno neuniesla. Odporkyňa si svojimi tvrdeniami protirečila a jej tvrdenia boli v rozpore s tvrdeniami svedka B. K.. Taktiež svedok vypovedal nejednoznačne, rozporoval si svojimi tvrdeniami, jeho výpoveď súd vyhodnotil ako nevierohodnú, účelovú.

Pokiaľ odporkyňa uvádzala, že dôvodom pre vrátenie daru bolo, že syn jej neumožňoval stretávať sa s jeho deťmi, vymykal ju, neprispieval jej na elektrinu, ani na dom, súd tieto tvrdenia preukázané nemal. Odporkyňa tvrdila, že problémy medzi účastníkmi vznikali od roku 2007, čo však bolo v rozpore s tvrdením svedka B. K., ktorý uviedol, že v čase od roku 2007 do roku 2010 boli vzťahy medzi ním a jeho matkou nekonfliktné, spoločne s matkou i jeho deťmi trávili víkendy, chodievali na návštevy, na výlety. Odporkyňa na jednej strane tvrdila, že syn B. K. jej neumožňoval stretávať sa s jeho deťmi, na druhej strane však uvádzala, že keď boli jej vnuci na návšteve u syna odporkyne, ktorý býva v tom istom rodinnom dome ako odporkyňa, nemali záujem s ňou tráviť čas a komunikovať s ňou a radšej vzhľadom na svoj vek vyhľadávali stretnutia s rovesníkmi. Z uvedeného vyplýva, že dôvodom, pre ktorý odporkyňa netrávila čas so svojimi vnukmi, nebolo správanie jej syna B. K., ktorý by jej cieľným konaním v týchto stretnutiach s vnukmi bránil, ale dôvodom boli iné záujmy detí.

Pokiaľ odporkyňa tvrdila, že syn ju vymykal, keď prišla unavená z práce domov (uvádzala, že z práce sa vracala o 15.00 hod.) a našla dvere doma zamknuté, rozčuľovalo ju to, odporkyňa toto tvrdenia sama poprela, keď následne uviedla, že jej syn prichádzal z práce domov niekedy o 17.00 alebo o 18.00 hodine. Z uvedeného je zrejmé, že v čase, kedy sa odporkyňa vracala z práce, jej syn ešte nebol doma a nemohol konať spôsobom tvrdným odporkyňou, teda jej neumožňovať vstup do bydliska vymykaním.

Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že odporkyňa neuniesla dôkazné bremeno, jej tvrdenia uvádzané na obranu vyzneli nepresvedčivo a vzhľadom na rozpory vo výpovediach odporkyne a svedka o období, kedy malo medzi odporkyňou a jej synom B. K. dochádzať ku konfliktom, pričom si odporkyňa a svedok týmito časovými údajmi významne odporovali, keďže odporkyňa uvádzala počiatok vzniku konfliktov od roku 2007 a svedok až v roku 2010, súd dospel k záveru, že tieto tvrdenia uvádzané odporkyňou na jej obranu boli účelové a skutočnosti uvádzané odporkyňou ako dôvody pre vrátenie daru neexistovali. Súd mal tak v konaní preukázané, že odporca spoluvlastnícky podiel 2/3 v nehnuteľnostiach, ktoré vlastnil a ktoré nadobudol darovacou zmluvou od svojich rodičov, vrátil odporkyni za účelom zbavenia sa svojho majetku. Všetky tieto skutočnosti vo vzájomnej súvislosti preukazujú dôvodnosť žalobného návrhu a spochybňujú obranu odporkyne, ktorá pri náležitej starostlivosti úmysel darcu poznať mohla, pričom je nepravdepodobné, že tento nepoznala. Súd mal preukázané, že syn odporkyne kvalifikovane zmenšil svoj majetok, keďže v konaní nebolo preukázané, že by vlastnil iný majetok, ktorý by postačoval na uspokojenie veriteľovej vymáhanej pohľadávky.

Pokiaľ teda B. K. - syn odporkyne previedol svoj spoluvlastnícky podiel v nehnuteľnostiach na odporkyňu ako osobu blízku - svoju matku, takto ukrátil uspokojenie pohľadávky navrhovateľa. Konal tak úmyselne za účelom zabránenia možnosti predaja týchto nehnuteľností v rámci exekúcie.

Vo výroku o trovách konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 1 OSP, podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vzhľadom na to, že návrhu bolo v celom rozsahu vyhovené, plný úspech vo veci mal navrhovateľ. Z tohto dôvodu mu súd priznal plnú náhradu účelne vynaložených trov konania voči odporkyni ako neúspešnému účastníkovi konania.

Navrhovateľ si podaním zo dňa 20.03.2015 uplatnil trovy konania titulom náhrady trov právneho zastúpenia a náhrady súdneho poplatku. Náhrada trov právneho zastúpenia bola uplatnená za nasledovné úkony právnej služby:

1. prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 13.9.2011
2. písomné podanie na súd- podanie žaloby zo dňa 19.09.2011
3. písomné podanie na súd - vyjadrenie na výzvu súdu zo dňa 18.10.2011
4. účasť na pojednávaní dňa 23.3.2012
5. účasť na pojednávaní dňa 04.05.2012
6. účasť na pojednávaní dňa 28.11.2012
7. písomné podanie na súd - vyjadrenie k návrhu na prerušenie konania zo dňa 11.12.2012
8. písomné podanie na súd - vyjadrenie k návrhu na prerušenie konania zo dňa 25.02.2013
9. písomné podanie na súd - odvolanie voči uzneseniu 4C/219/2008-122 zo dňa 18.4.2013
10. účasť na pojednávaní dňa 20.03.2015

Súd preskúmal nárok uplatnený navrhovateľom v zmysle príslušných ustanovení OSP a vyhl. MS SR č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhl.) a navrhovateľovi priznal:

a/ náhradu súdneho poplatku : za návrh 99,50 eur, náhradu súdnych poplatkov za vyhotovenie rovnopisov podaní urobených elektronicky podpísaných zaručeným elektronickým podpisom - spolu 17,- eur

b/ náhradu trov právneho zastúpenia pozostávajúcej z tarifnej odmeny a režijného paušálu advokáta za:

1. úkon právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia na základe plnej moci zo dňa 13.09.2011 podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhl. v nadväznosti na § 14 ods. 1 písm. a) vyhl. vo výške 57,- eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. vo výške 7,41 eur;
2. úkon právnej služby: písomné podanie na súd- podanie žaloby zo dňa 19.09.2011 podľa § 11 ods. 1 písm. a) v nadväznosti na § 14 ods. 1 písm. b) vyhl. vo výške 57,- eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. vo výške 7,41 eur;

Súd nepriznal navrhovateľovi náhradu trov za úkon zo dňa 18.10.2011 - vyjadrenie na výzvu súdu, v ktorom navrhovateľ len uviedol, že súhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania. Uvedené podanie nie je podaním vo veci samej, netýka sa merita veci, neobsahuje žiadne skutočnosti, ktoré by boli potrebné či už pre právne alebo skutkové posúdenie veci. Z tohto dôvodu, nakoľko nemožno toto podanie ani z hľadiska jeho náročnosti prirovnať k podaniu vo veci, akým je napríklad žaloba, na ktorej spracovanie je potrebná odbornosť advokáta, súd náhradu trov nepriznal.

3. úkon právnej služby: účasť na pojednávaní dňa 23.03.2012 podľa § 11 ods. 1 písm. a) v nadväznosti na § 14 ods. 1 písm. c) vyhl. vo výške 58,69 eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. vo výške 7,63 eur;
4. úkon právnej služby: účasť na pojednávaní dňa 04.05.2012 podľa § 11 ods. 1 písm. a) v nadväznosti na § 14 ods. 1 písm. c) vyhl. vo výške 58,69 eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. vo výške 7,63 eur;
5. úkon právnej služby: účasť na pojednávaní dňa 28.11.2012 podľa § 11 ods. 1 písm. a) v nadväznosti na § 14 ods. 1 písm. c) vyhl. vo výške 58,69 eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. vo výške 7,63 eur;

Súd konštatuje, že navrhovateľ sa až dvomi podaniami (zo dňa 11.12.2012 a 25.02.2013) vyjadril k návrhu odporkyne na prerušenie konania, uvádza v nich dôvody, pre ktoré považuje tento návrh za nedôvodný a uvádza skutočnosti z príslušného exekučného spisu podľa neho podstatné pre rozhodnutie súdu o tomto návrhu. Súd konštatuje, že nebolo účelné vyjadrenie navrhovateľa k tomu istému procesnému návrhu dvomi podaniami, v ktorých uvádza skutočnosti z exekučného spisu (ktoré by boli súdu i tak známe, nakoľko tento spis je pripojený) a kde uvádza totožné dôvody, pre ktoré by mal súd návrh zamietnuť. Súd má za to, že dôvodné bolo podať maximálne jedno vyjadrenie k tomuto procesnému návrhu odporkyne, a preto súd priznal náhradu trov len za jedno vyjadrenie k návrhu ako vyjadrenie vo veci samej a za druhý v poradí takto uplatnený úkon, náhradu nepriznal. Preto súd priznal len:

6. úkon právnej služby: písomné podanie na súd- vyjadrenie k návrhu ne prerušenie konania zo dňa 11.12.2012 podľa § 11 ods. 1 písm. a) v nadväznosti na § 14 ods. 1 písm. b) vyhl. vo výške 58,69 eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. vo výške 7,63 eur;

7. úkon právnej služby: písomné podanie na súd- odvolanie proti uzneseniu podané dňa 18.04.2013 podľa § 11 ods. 1 písm. a) v nadväznosti na 14 ods. 3 písm. b) vyhl. vo výške 1 z 60,07 eur čo je 30,04 eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. vo výške 7,81 eur;

V súvislosti s týmto úkonom súd priznal navrhovateľovi len 1 z uplatnenej základnej tarifnej odmeny, a to z dôvodu, že za úkon právnej služby tohto druhu (odvolanie proti rozhodnutiu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej - čo v tomto prípade bolo splnené, pretože išlo len o uznesenie o prerušení konania) sa v zmysle § 14 ods. 3 písm. b/ vyhl. priznáva len 1 zo základnej tarifnej odmeny.

8. úkon právnej služby: účasť na pojednávaní dňa 20.03.2015 podľa § 11 ods. 1 písm. a) v nadväznosti na § 13a ods. 1 písm. d) vyhl. vo výške 64,53 eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. vo výške 8,39 eur.

c/ náhradu DPH z :

odmien a náhrad podľa §§ 14, resp. 13a až 16 vyhl. v sume 100,97 eur, a to v súlade s ustanovením § 18 ods. 3 vyhl., nakoľko z priloženého osvedčenia o registrácii mal súd preukázané, že právny zástupca navrhovateľa je platiteľom DPH, pričom sadzba DPH je vo výške 20 %.

Trovy právneho zastúpenia spolu: 605,84 eur
Náhrada súdnych poplatkov spolu: 116,50 eur

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania na účet právneho zástupcu navrhovateľa vedený vo Tatra banka, a.s. , IBAN: B., SWIFT: TATRSKBX, v súlade s ustanovením § 149 ods. 1 OSP, podľa ktorého, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde v Žiline do 15 dní odo dňa jeho doručenia účastníkom konania.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.